

# Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals  
ni s'accepta correspondèn-  
cia sobre els mateixos.

Any II - Vilanova i La Geltrú, dilluns, 25 d'octubre del 1937 - Núm. 460

Sols es respon de la publicació  
d'aquelles notes que se'ns tra-  
metin abans de les 8 del vespre.

## Cierre de Bolsa

Por todas partes se notan señales de descomposición en el cuerpo faccioso. Las derrotas continuas y el fracaso de sus ofensivas, han dado motivo a numerosas explosiones de rebelión que ya trascienden del silencio terrorífico que han querido ahogarlas.

Pero hay un síntoma predominante del que ellos se han valido para jactarse de un ficticio poderío económico, y es el valor de su moneda que el capitalismo fascistoide ha procurado mantener por encima de la nuestra, y aun continúa sosteniéndola a pesar de que los particulares la rechazan con ostensible desprecio.

Viene a agravar su ya desastrosa economía el hecho de que las minas que aún están en su poder y con las que contaban principalmente para pagar el material bélico que Alemania e Italia les proporcionan, apenas se explotan. Las de Riotinto y Nerva están completamente paralizadas. Y se da el caso peregrino de que el valor del cobre ha bajado en sólo dos días de esta última semana, setenta y siete y cuarenta y un francos respectivamente. No parece obedecer este paradójico fenómeno al secreto de las especulaciones bolsísticas, sino que tiene explicación lógica en el gran número de minas que del rojizo metal hay actualmente en explotación.

Por el contrario, el valor del plomo que desde hace poco tiempo viene aumentando progresivamente, al punto de haber alcanzado cotizaciones del ciento cincuenta por ciento superiores a las de hace dos años, se mantiene con ligeras caídas a un nivel bastante lisonjero para los tenedores de acciones. Esto, en cambio, es debido a la escasez de minas, de las cuales las más importantes pueden asegurarse que son las situadas en el terreno español defendido por el ejército del pueblo.

Así, pues, las riquísimas minas de galena de Linares y La Carolina en la provincia de Jaén y las de La Unión en la de Murcia, continúan teniendo el primado en el mundo y deben abastecernos de plomo a los leales españoles para mantener nuestra independencia.

He aquí por donde, y sin necesidad de acudir al mercurio que es sin duda alguna, un triunfo definitivo en nuestras manos, la lucha en la Península Ibérica queda entablada también entre dos metales de indudable interés para los voraces conquistadores.

Sólo que, se está batiendo el cobre, como vulgarmente se dice, y los que detentan sus criaderos van a ser vencidos por la resistencia de aquéllos mineros que se defienden aun en los montes y por la tenacidad de estos otros que parecen haberla adquirido del plomo, y que están sobre ellos a bocamina de Peñarroya, dispuestos a darles piadosa supultura en cualquier abandonada galería de la que haya desaparecido el filón.

Termina por lo visto la semana con síntomas sensiblemente favorables a la causa de aquéllos que poseen más acciones liberadas. El pueblo no ha pignorado la riqueza de la nación, mientras los traidores quieren venderla en pública subasta.

Sepamos aprovechar todos los valiosos recursos materiales que aún podemos poner en circulación, para que el capitalismo internacional sepa con qué clase de contrincante tiene que habérselas desde ahora. Vayamos hacia una superproducción de primeras materias, en espera del día que hayan de necesitarlas y entonces, con esa maleabilidad que el plomo nos muestra, pongamos a todos nuestros enemigos en la disyuntiva de aceptar nuestras condiciones o de suicidarse por quiebra.

## La grandeza de la Victoria

El 19 de julio de 1936 marca el triunfo de un pueblo, que hasta entonces había vivido menospreciado y abandonado por toda clase de gobiernos, sobre los explotadores, los demagogos y los falsos apóstoles. La corriente popular se encontró soberana por sí misma en la calle, y bien pronto supo encauzar la vida nacional con un sentido de justicia humana, que están muy lejos de tener los que se creen poderosos.

Su instinto lo salvó y salvó tantas cosas que hoy no existirían, sino hubiera habido en el fondo de aquel movimiento defensivo de la masa contra los que intentaron provocar su ruina, una visión exacta de su destino y una profunda educación moral que le impedía cometer acciones en pugna con los más elementales deberes humanitarios. Por algún tiempo todavía el pueblo tuvo en sus manos las mayores responsabilidades de la vida pública y contribuyó grandemente a salvar del olvido a aquellos hombres que se vieron naufragar en lo más recio de la tormenta.

He aquí una actuación que debiera llenarnos de legítimo orgullo a todos los antifascistas, si realmente comprendiéramos el significado del alzamiento popular, frente a la reacción armada, en aquella fecha inolvidable.

La grandeza de la victoria de un pueblo inerme sobre todas las fuerzas coactivas que lo traicionaron, no puede brindarse ese día a ningunos gobernantes ni organismos determinados, porque ha de seguir siendo anónima, como lo fué en sus raíces, y ha de ser de todos y para todos, con la misma generosidad con que hubo de derramarse la sangre de nuestros hermanos para conseguirla.

A medida que aquel entusiasmo noble y heroico fué amortiguándose, cada sector distinto de las organizaciones obreras y de los partidos políticos ha procurado trabajar para sí, olvidando muchas veces las necesidades generales y debilitando aquel frente antifascista que marcó nuestra primera jornada de triunfo. Pero nadie debió erigirse en fiscal del camarada. Cuando una buena iniciativa era puesta en circulación, todos querían apadrinarla, aunque raramente se le daba cumplimiento, por esas rivalidades que han surgido después, y que más bien partían de los núcleos minoritarios hacia los mayoritarios, que en sentido inverso. Debilidades de la natu-

raleza humana que adquiren pel·ligros increment quan ataquen a la col·lectivitat.

De este morbo seria convenient que nos fúesemos librando para podernos presentar con la conciencia limpia ante el ara de nuestros muertos merecedores de más reconocimiento y admiración.

Y si aun no hemos aprendido lo suficiente para evitar nuevos errores, sepamos por lo menos imitarlos en su glorioso heroísmo, y ofrezcamos juntos nuestra vida a la causa común, para que las generaciones venideras nos absuelvan de nuestras faltas, al recoger acendrado el aliento de esta revolución que no detendrá su marcha porque se cumple en ella la más humana de todas las leyes naturales.

## Les cooperatives de consum

La Cooperativa de Consum o Distribució té dos finalitats. Una, immediata; proporcionar als consumidors tots els articles indispensables a la vida en les millors condicions possibles, suprimint, a l'ensens, el benefici comercial. Altra més trascendental que realitza d'una manera lenta però constant: posar en mans dels consumidors organitzats tots els mitjans de producció i distribució de la riquesa o, en altres termes, col·lectivitzar tota la riquesa.

Sobre ambdues finalitats s'han escrit biblioteques senceres, i se'n escriuran encara moltes altres, perquè suprimir el benefici representa una revolució econòmica més fonda que no pas la mateixa supressió de la propietat privada, doncs sense aquesta última és possible l'exploatació del treball, mentre que sense benefici és inconcebible explotació de cap mena; i en quant a la tasca efectiva de col·lectivitzar la riquesa, ni ha prou amb dir que en cinquanta anys les cooperatives de tot el món han arribat a reunir un capital col·lectiu superior en molts milers de milions al dels més poderosos trusts capitalistes. No tenen res que veure amb les cooperatives, ni per la seva organització, ni per la seva finalitat, la infinitat d'establiments que apareixen cada dia per iniciatives estatals, municipals, dels sindicats o simplement d'un grup de treballadors i que deuen portar el nom d'economats per tal d'evitar confusions enutjoses.

En la transformació econòmica del nostre país, la cooperació no solament no ha perdut la seva utilitat, sinó que la té més forta que mai, perquè tots els altres mitjans per a substituir l'economia capitalista, al menys en el que fa referència a la distribució, està destinada al fracàs.

Les cooperatives autèntiques no poden, amb tot, fer miracles ni transformar l'escassetat actual en abundància, com esperen els mateixos inconscients que abans esperaven una cosa semblant de les col·lectivitzacions. Poden, si, facilitar el repartiment equitatiu de les poques o moltes mercaderies que hi hagin a repartir; fer desaparèixer molesties tan grans com les cues, que són el martiri i l'esclavitud de les nostres dones; si se'ls dona la intervenció a què tenen dret, segons la llei, en tots els organismes oficials de distribució, acabar amb el desordre i manca de

coordinació que ha existit fins ara; en una paraula, evitar la inseguretat en l'aprovisionament de les famílies, calamitat més molesta i perillosa que la mateixa escassetat de queviures.

De quin manera realitzaran aquest programa tan modest com interessant? Primerament suprimint la venda al públic, que si en circumstàncies normals és una cosa lloable, avui resulta un contrasentit que perjudica als associats sense benefici per a ningú. Després establint la venda al comptat rigorós i acabant amb la pràctica immoral i antieconòmica del fiat setmanal o mesal, origen de tants abusos. Distribuint els queviures que els correspongui pel seu nombre d'associats, segons els carnets municipals, si no pot ésser a domicili, al menys en forma que els associats no tinguin que perdre ni un moment. Això és el que es proposen fer les cooperatives de Vilanova dintre pocs dies, i La Regeneradora ja ho posa en pràctica des de primer de mes.

Cal ara que les autoritats no posin obstacles en aquesta tasca lloable, que si s'extén com sembla, acabarà amb espectacles tan tristos com les cues de dones passant la nit en blanc, per tal de tenir un petricó de llet o una lliura de patates. Més que un ajut directe, cal que els encarregats de proveïments no posin obstacles per «tiquis-miquis» legalistes sense importància com ha passat fins ara, donant tota mena de facilitats.

Que ningú parli d'egoïsmes ni privilegis, perquè les cooperatives tenen les portes obertes per a tothom que estigui disposat a complir amb les obligacions que imposen els estatuts. Els sacrificis que imposa l'ingrés en una cooperativa són insignificants davant les aventatges que proporciona, i el qui no vulgui imposar-se'ls no té dret a reclamar-ne les últimes.

V.

## PROVEIMENTS

### CARN DE VEDELLA

#### Avis

Es notifica al públic en general que avui, dià 25, es posarà a la venda CARN DE VEDELLA als establiments de Manuel Solé (Plaça Doctor Robert) i Paula Rovira (Plaça Doctor Robert), basant-se a la nota de preus que prèviament serà col·locada a la porta dels esmentats establiments.

Els demés dies també n'hi haurà a altres carniceries per tot el que afecta a cobrir les demés necessitats observades per al resto de setmana, amb el ben entès de regularització dels queviures a la localitat.

El Delegat de Proveïments.

### CIUTADÀ:

Estripa el tiquet que t'ha correspost per l'arbitri sobre una consumació realitzada o sobre un article adquirit. Evitaràs que pugui ésser tornat a cobrar il·legalment.

## Consell Municipal

### TARJA DE FUMADOR

Havent de procedir-se aquesta setmana a la distribució de tabac, s'assabenta als ciutadans que encara no hagin recollit la tarja de fumador indispensable per adquirir tabac, que per tot el dimecres, dia 27, podran efectuar-ho a les Oficines Municipals (Secció de Governació), de les 9 a les 13 i de les 17 a les 20 hores, amb l'avertiment que els que no acudeixin a recollir la tarja no podran adquirir tabac; per consegüent, queda ben entès que l'esmentat dia i hora de les 20, restarà tancada l'entrega de targes per a la distribució de tabac d'aquesta setmana.

Vilanova i La Geltrú, 25 octubre 1937.— El President, Joan Recasens.

## Anecdolari bibliòfil

Wildeana.

Oscar Wilde era molt extravagant. Es conta que la nit de l'estrena a Londres de la seva obra «El vano de Lady Windermere» el públic el cridà insistentment a escena en acabar-se la representació. Després de qui sap les vegades de pujar i baixar el teló, Oscar Wilde sortí. Portava un clavell verd al trauc i una cigarreta encesa a la boca. Després de llençar aparatosament una bocada de fum, digué:

—Senyors i senyores: Potser no està bé que fumi davant vostre... però tampoc no està bé que em molesteu quan fumo...

## DONATIUS

### Casa de Sanitat i Assist. Social

DONATIUS rebuts durant el dia 22

Antoni Ubia, un litre de llet.

Catalònia Gel, S. L., una barra de gel.

Indústries Pesqueres, un cistell de peix.

Vilanova i La Geltrú, octubre del 1937.

No són mil les pessetes les que ha entregat el Sindicat de la Indústria de l'Espectacle amb destí a l'Escola Municipal de Música, com deiem en l'edició del FULL de dissabte, sinó dues mil.

Hi ha moltes maneres de contribuir a la guerra. Una de ben fàcil i, tanmateix, de resultats ben fecondíssims i humanitaris: proporcionar llibres i revistes als ferits de guerra caiguts defensant la República.

Els donatius poden fer-se a les oficines de la CLÍNICA MILITAR DE VILANOVA, a qualsevol hora hàbil.

Imp. C. N. T. - F. A. I. - J. L. L. - Vilanova i La Geltrú